

Το editorial της εφημερίδας Κόκκινο Νήμα που κυκλοφορεί (φύλλο νο. 2)

Πολιτική αστάθεια στην Ιταλία, έρπουσα πολιτική κρίση στην Ισπανία, συνεχή επεισόδια στον πόλεμο των δασμών, κλιμάκωση της έντασης στη Μ. Ανατολή, όξυνση στις σχέσεις μεταξύ ΗΠΑ και Κίνας αλλά και κρίση στο στρατόπεδο του δυτικού ιμπεριαλισμού: οι διεθνείς εξελίξεις γίνονται διαρκώς πιο περίπλοκες και επικίνδυνες, με τον μιλιταρισμό, τη στρατιωτικοποίηση, τον εθνικισμό και το ρατσισμό, τον πόλεμο να προβάλλουν σαν άμεσες απειλές.

Οι εξελίξεις στην Ιταλία μας αποκαλύπτουν και τις δύο όψεις των εξελίξεων: Από τη μια, μια συγκυρία «φορτωμένη» με ιστορικές προκλήσεις και τεράστιους κινδύνους.

Από την άλλη, μια ηττημένη Αριστερά που αφήνει άπλετο «χώρο» όχι μόνο στο ακραίο κέντρο και τις δυνάμεις της «παγκοσμιοποίησης», αλλά και στην αστική εναλλακτική της έμφασης στις εθνικές προτεραιότητες των αρχουσών τάξεων, στο ρατσισμό και τον εθνικισμό να κερδοσκοπούν πάνω στην εργατική και κοινωνική δυσαρέσκεια.

Σε ένα τέτοιο διεθνές περιβάλλον, η ελληνική «καθαρή έξοδος από τα μνημόνια» προβάλλει σαν το ευρωπαϊκό success story της «αιώνιας» υπερ-λιτότητας, της «εξημέρωσης» της Αριστεράς και της υποταγής στα κελεύσματα των αγορών. Ο κύκλος της προδοσίας και της «κωλοτούμπας» του 2015 κλείνει με την υπογραφή από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ενός μακροχρόνιου «συμβολαίου» εκμετάλλευσης και ιμπεριαλιστικής επιτροπείας που εκτείνεται σε πρώτο χρόνο ως το 2022, στη συνέχεια ως το 2030, ύστερα ως το 2060 και ακόμη μακρύτερα!

Οι εργαζόμενες τάξεις και η Αριστερά βρίσκονται μπροστά σε επικίνδυνο «κοκτέιλ» κινδύνων και απειλών: μεσομακροπρόθεσμη παγίωση του μνημονιακού καθεστώτος ακραίας εκμετάλλευσης της

εργασίας, ενίσχυση της ακροδεξιάς, του ρατσισμού και του φασισμού, βαθύς ευρωπαϊσμός στο όνομα του νέου μεγαλοϊδεατισμού των

υδρογονανθράκων και κίνδυνος θερμών επεισοδίων ή και πολέμου.

Είναι σε αυτές τις συνθήκες που χρειαζόμαστε απεγνωσμένα και κατεπειγόντως την ανασυγκρότηση του κινήματος και της Αριστεράς. Μια τέτοια ανασυγκρότηση δεν θα γίνει με την ψυχολογία του «όπλου παρά πόδα», που αγνοεί ή υποτιμά το γεγονός της ήττας του 2015 και των επιπτώσεών της.

Πολύ περισσότερο δεν θα επιτευχθεί επαναλαμβάνοντας τα ίδια λάθη και τις ίδιες πολιτικές «συνταγές» που οδήγησαν στην ήττα. Χρειάζεται συστηματική προσπάθεια ανασυγκρότησης των κινημάτων αντίστασης με έμφαση στους μαζικούς εργατικούς χώρους, συνειδητή εφαρμογή της τακτικής του ενιαίου μετώπου, συστηματική

ανάλυση των αιτίων της ήττας. Χρειάζεται η ανασυγκρότηση μιας αντικαπιταλιστικής Αριστεράς που να έχει ενσωματώσει τα συμπεράσματα από την ήττα και να είναι αποφασισμένη να δώσει και να οργανώσει τις

αποφασιστικές μάχες με το σύστημα.